

Naročnina listu:

Čelo leto . . . K 50.—
Pol leta . . . 26.—
Četr. leta . . . 13.—
Zunaj jugoslavije:
Čelo leto . . . 66.—

Posebne številke
na 4 strah 60 v.

Uredništvo i. upravništvo:
Maribor, Koroška ulica
št. 5. — Telefon št. 220.

STRAŽA

Redničen političen list za slovensko ljudstvo.

Inserati ali oznanila

se računajo po K 1.50
od enoredne petčvrste
pri večkratnih oznanilih
— popust.

„Straža“ izhaja v pon-
deljek, sredo in petek,
Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se mora
govoriti vsak dan od
11. do 12. ure dopoldne.

130 številka.

Maribor dne 25. novembra 1920

Letnik XII

Vsem našim pristašem!

Vse naše zaupnike, agitatorje in pristaše opozarjamo še enkrat, da porabijo te zadnje dni pred odločilnim 28. novembrom v agitaciji za našo Kmetско zvezo (Ljudsko stranko), ki stopa pred volilce v znamenju rdečega križa in z imeni kandidatov, ki so sami priznani narodno budni, zaslužni in nesebični delavci za udeležitev naš narod edinospanskih krščanskih načel, za narodno in gospodarsko povzdigo vseh stanov in za nas Slovence rešilno samoupravo. Pristaši, pokažite in razložite ljudstvu našo kandidatno listo, da se bodo: naš kmet, obrtnik, delavec in tudi najnižji sloji zavedali, kako nesebičnim, požrtvovalnim in delavnim možem, da bodo zaupali svoje glasove na dan 28. novembra. V natančno poznanje naše kandidatne liste vsacemu posamezniku priobčujemo listo naših bodočih narodnih zastopnikov v Beogradu danes še enkrat.

Kandidatna lista Kmetске zveze (Ljudske stranke) za mariborsko volilno okrožje.

1. Roškar Ivan, posestnik, Jurjevski dol št. 42;
2. Pišek Franc, kmet in župan, Orehovavas št. 10;
3. Klekl Jožef, vpokojeni župnik, urednik „Novin“, Črensovec, Prekmurje.
4. Krajnc Martin recte Davorin, posestnik, št. Jungert št. 19;
5. Pušenjak Vladimir, nadrevizor, Maribor;
6. Škoberne Jožef, posestnik, Dovško št. 24;
7. Zebot Franjo, urednik in hišni posestnik, Maribor, Loška ulica 10;
8. Keše Stanko, rudar, Loke št. 61;
9. Vrečko Jakob, posestnik, Boletina hiš. št. 3;
10. Sever Božidar, posestnik in gerent, Dolnja Lendava, Prekmurje;
11. Vrečko Martin, posestnik, Zeger.
12. Steblovnik Martin, posestnik, Rečka vas št. 26;
13. Černež Karel, posestnik, Fram, št. 26.
14. Brenčič Mihael, posestnik, Spuhlja;
15. Krepek Anton, delavski tajnik v Mariboru;
16. Pišek Josip, posestnik, Medlog št. 2.

Kvalificirani kandidati:

1. Dr. Korošec Anton, minister, Maribor, Koroševa ulica 12;
- dr. Hohnjeec Josip, profesor, Maribor, Koroška cesta 5;
3. dr. Jankovič Frano, zdravnik, Maribor, Pobrežka cesta 12;
4. dr. Leskovic Josip, odvetnik, Maribor, Kamniška cesta 9;
5. dr. Ogrizek Anton, odvetnik, Celje.

Namestniki:

1. Vesenjak Ivan, profesor, Maribor, Wildenrainerjeva ulica 6;
2. dr. Juvan Alojzij, odvetnik, Maribor, Tattenbachova ulica 18 I;
3. dr. Veble Andrej, odvetnik, St. Lenart v Slov. gor.;
4. dr. Jerovšek Anton, ravnatelj Cirilove tiskarne, Maribor, Koroška cesta 5;
5. dr. Verstovšek Karel, profesor, Maribor, Wildenrainerjeva ulica 6.

Nekaj kritičnih opazk k državni meji med Košenjakom in Sv. Lovrencem.

Naloga razmejitvene komisije je, da natančno določi državne meje tam, kjer mirovna pogodba ni določila mejne črte, in izvrši potrebna tehnična dela tam, kjer je v mirovni pogodbi meja že izrecno zahtevana. Po inštrukcijah, ki jih je komisija dobila v Parizu in so jih časniki svoj čas objavili, se komisija ne sme spuščati v politične, narodnostne in verske zadeve, temveč vpoštevati mora le gospodarske koristi in se ozirati na lokalne razmere in potrebe prebivalstva, držče se kolikor mogoče v mirovni pogodbi določene meje. Najprimitivnejši pravni čut pričakuje, da bo komisija ta posel vršila strogo nepristranski in se dala voditi le stvarnim razlogom. Pravičen razsodnik pa mora večkrat kljub ugovoru od nasprotni strani dati pravo tisti stranki, ki je doslej krivico trpela.

Naslednji popolnoma stvarni podatki naj pokažejo, v koliki meri je razmejitvena komisija v prvem odseku izpolnila te zahteve.

I.

Pred vsem je treba ugotoviti, da je v tem sektorju komisija razpolagala le z našim ozemljem, ki ne spada ne zemljepisno, ne narodopisno, ne ekonomske k sklenjenemu nemškemu ozemlju. Že avstrijska uprava je ves ta svet gori do razvodnice pritegnila k spodnještajerskemu upravnemu okraju Slov. Gradec. Avstrijsko, Slovincem nenaklonjeno upravo se pri tem pač vodili le tehnični stvarni razlogi. V poštev pridejo tri upravne, gorate občine v visokem gorovju: Sobota, Pernice, Sv. Primož nad Muto. V teh treh občinah so leta 1910 našli 963 Nemcev in 1199 Slovincov; zemljepisno in prometno gravitirajo vse tri občine proti Dravi, v cerkvenem oziru so bile prideljene škofiji v Mariboru.

Že mirovna pogodba je tukaj zapustila etnografske in zemljepisno stališče ter z določitvijo Košenjaka, Sv. Urbana in Sv. Lovrenca kot mejnih točk odtrgala od jugoslovenskega teritorija občino Sobota in opustila svoje lastno načelno stališče, da se naj upravne enote, kolikor mogoče, varujejo, ter odrezala severni rob slovenjegraškega upravnega okraja. Razmejitveni komisiji je bilo prepuščeno, odločiti o usodi upravnih občin Pernice in Sv. Primož nad Muto.

LISTEK.

Moj stric in moj župnik.

(Iz francosčine prevedel Paulus. *)

I.

Jaz sem tako majhna, da bi me lahko imenovali pokvečeno pritlikavko, če bi moja glava, moje roke in noge ne bile popolnoma primerne mojemu drobemu telesu. Moje lice je preveč dolgo, niti smešno široko, kakršnega imajo pritlikavci in vobče pokveke, in moje drobne fine roke in nogice bi vzbujale zavist marsikateri lepi dami.

Vendar pa mi je moje drobno telesce povzročalo mnogo grenkih solz na skrivnem.

Pravim na skrivnem, kajti v mojem liliputskem telesu je bivala močna in ponosna duša, nezmožna, da bi razkrila svoje slabosti komursibodi, — in že vsaj ne moji teti. Vsaj tistikrat, pri svojih petnajstih letih, sem bila taka. Seveda so življenjske izkušnje, prijetne in neprijetne, omehčale še trše značaje, kakor je moj.

*) Ta ljubka povestica je doživela v francoskem jeziku nad stoipetdeset izdaj in je prevedena v skoraj vse evropske jezike. Toliki uspehi je pridobil delu zlasti mojstrski orisan značaj junakinje, 16 letne Regino in pa osvojujoča šegavost ter mladinska živahnost, ki preveva vsako vrsto. Zavoljo tehi veliki se nam zdi vredno, da dobi delo prostor tudi v našem slovtvu. S čimer pa ni rečeno, da bi morale naše cenjene čitateljice mlado Regino v vsem posnemati! Dobri „gospod župnik“ in pa zdrav razum jim bode ta povedala, v katerih slučajih razposajenosti mlado, naivne in neizkušene junakinje ni za posnemati.

Moja teta je bila najbolj odurna ženska, kar sem jih kdaj poznala. Zdela se mi je silno grda, kolikor sem vsaj znala soditi jaz, ki še nisem nikdar ničesar videla in primerjala. Njen obraz je bil oglat in vsakdanji, njen glas kričeč, njen korak težek in njena postava smešno sloka.

Poleg nje sem izgledala kakor muha, kakor mravlja. Kadar sem z njo govorila, sem morala dvigniti glavo visoko, kot bi hotela ogledovati topolov vrh. Bila je nizkega rodu, in kakor večinoma taki ljudje, je tudi ona nad vse drugo cenila surovo telesno moč in je moje drobno osebnico naravnost uničevalno prezirala.

Zvesta podoba njene telesne zunanosti je bila njena duša, polna robotosti, polna ostrih oglov, ob katerih so si razbili nosove vsi, ki so bili tako nesrečni, da so prišli z njo v dotiko.

Moj stric, dobrodušen bebec, čigar slaboumnost je bila znana po vsej deželi, jo je vzel v zakon, ker mu je pač manjkalo razsodnosti, in je umrl kmalu po poroki. Jaz ga nisem nikoli poznala. Odkar pa znam misliti, sem to prerano smrt zapisovala na račun moje tete, ki se mi je zdela zmožna, da spravi pod grudo ne samo enega slabotnega moža, ampak cel polk moških.

Imela sem dve leti, ko so mi stariši odšli, v boljše večnost in me prepustili slučajno življenja in mojim sorodnikom. Bili so bogati in so mi sporočili le po dedščino: krog štiristotisoč frankov v zemljiščih, ki so prinašala jako dobre dohodke.

Teta je bila pri volji, da prevzame mojo odgovor. Ni ljubila otrok, pa revna je bila, ker je njen rajni mož slabo gospodaril, in z zadovoljstvom je računala, da bo blagostanje prišlo z menoj v hišo.

Kako grda je bila ta hiša! Dolgočasno velika, zanemarjena, na pol razpadla je stala sredi dvorišča polnega smetja, kokiši in kunečev. Zadaž za njo je le-

žal vrt, ki je v njem križem poganjalo vse mogoče rastlinstvo božjega stvarstva. Nihče se niti najmanj ni zmenil zanj. Kar pomnijo ljudje, mislim, da ni bilo v njem vrtnarja, da bi osnažil drevje ali pa izruval plevel, ki se je razkošno šopiril, ne da bi teti ali pa meni le na misel prišlo, se zanj pobrigati.

Ta divja puščava mi je bila skrajno zoprna, ker vkljub svojim otroškim letom sem imela prirojen čut za red.

Posedstvo se je imenovalo Le Buisson. Ležalo je ob robu ravnega polja, pol milje od cerkve in majhne vasi dvajseterih koč. Ne gradu, ne večjega posestva pet milj naokrog. Ziveli smo v popolni osamelosti. Teta je šla večasi v bližnje mesto. Zivo sem vsakokrat želela, jo spremljati, pa me ni nikdar vzela seboj.

Edini dogodljaji v našem življenju so bili obiski najemnikov, ki so prišli plačevati najemnino — in obiski gospoda župnika.

Izvrsten človek, ta moj župnik!

Trikrat na teden je prišel k nam. Obvezal se je bil namreč nekega dne v lepi navdušenosti, da bo napolnil moje možgane z vsemi vedami, ki so mu bile znane.

Svojo nalogo je vršil z veliko vztrajnostjo, čeravno sem hudo skušala njegovo potrpežljivost. Ne da bi imela trdo glavo. Lahko sem se učila. Ampak lenoba je bila moj mali grehec, ki sem ga ljubila in negovala vkljub zgovornosti gospoda župnika in njegovim mnogoterim trudom, da bi iztrebil iz moje duše to satanovo zelišče.

In kar je bilo najvažnejše, razsodnost je v moji duši naglo dozorevala. Spuščala sem se v razgovore z župnikom, ki so ga često zmedli, dovoljevala sem si kritike, ki so ranile in žalile njegove najljubše nazore.

Dalje prihajajo.

Kakor je v živem organizmu stanica temeljna enota, tako v državnem organizmu občina. Zlasti v goratih krajih, kjer je komunikacija zelo otežkočena, je jako važna upravna občina s svojimi mejami, utrjenimi z večstoletno prakso in nujno potrebo. Pravičeno bi bilo vsaj tukaj vpoštevati dejanske okoliščine, a tudi to se ni zgodilo. Da nam bo to jasnejše, si malo ogledajmo gospodarske in narodnostne razmere teh občin.

II.

a) Občina Pernice sestoji iz dveh katastralnih občin: Mlake in Pernice. Ako se potegne ravna idealna črta od Košenjaka čez Sv. Urban do Sv. Lovrenca, ki so v mirovni pogodbi določene kot mejne točke, pride v poštev katastralna občina Mlake. Ta občina obsega 1072 ha obdačenega zemljišča, od tega odpade skoraj polovica (499 ha) na šume. Ker cela občina visi proti Dravi, je mogoče les, glavni pridelek občine, spravljati le navzdol k Dravi. V občini je 1. 1910 bilo 39 hiš in 218 prebivalcev, 89 Nemcev in 129 Slovencev. Mlačani so znani kot zavedni Slovenci, kar se je pokazalo pri raznih volitvah, in so opetovano izrazili željo, da hočejo pripasti k Jugoslaviji, pri čemur jih je vodila ne samo narodna zavest, marveč tudi gospodarski interesi. Občina je spadala pod župnijo in šolo v Pernicah. Brezdvomno je večina posestnikov, ki so znani kot zavedni Slovenci, tudi pred komisijo izjavila svojo željo, da pripade k Jugoslaviji. Komisija se za vse to ni brigala, raztrgala je občino in le majhen košček (komaj eno tretjino) prisodila Jugoslaviji, drugo je velikodušno podarila Avstriji.

Ugovarjal bo kdo, da je tu delala napotje v mirovni pogodbi označena točka Sv. Urbana, ki se ni mogla opustiti in radi nje so morale Mlake pasti pod Avstrijo, ker mejna črta se tu ni mogla potegniti nazaj proti zahodu, od koder je prišla. Ta ugovor ne drži. Pred vsem ne moremo tukaj zamolčati splošne kritične opazke, ki kaj čudno osvetljuje objektivno postopanje razmejitvene komisije. Gospodje so bili sila tankovestni pri sicer malopomenani točki Sv. Urbana, ki se spremeniti ne sme, da bi se s tem rešile Mlake za Jugoslavijo, ker je senžermenska mirovna pogodba izrecno omenja. Ali ista mirovna pogodba tudi izrecno pravi, da od tiste točke, kjer okrajna meja pride do Mure (nižje Špilja), dela naprej do bivše ogrske meje na Prekmurskem Mura državno mejo. A tu komisija ni bila tako skrupulозна. Nemci bi radi na vsak način potisnili mejo preko Mure globoko v Slovenske gorice in komisija je njim na lju-bo poslala v Pariz čisto nepotrebno vprašanje, če res Mura mora ostati nespremenjena meja. Seveda, kjer je v kvar Jugoslaviji, tam se mora pogodba točno držati, kjer pa nemški apetit sega čez jasno določeno mejo, tam so dvomi in stvar mora iti v Pariz, da se tako odpro vrata za italijansko-nemške diplomatske intrige. Čemu je neki potem mirovna pogodba?

A tudi vključ nepremakljivi točki Sv. Urbana bi se dala stvar boljše urediti, ko bi bilo le nekoliko več dobre volje in zmisla za želje in potrebe slovenskega prebivalstva. Od Sv. Urbana gre v severovzhodni smeri greben in po tem grebenu bi se bila prav lahko potegnila mejna črta, potem bi blizu dve tretjini Mlak prišli pod Jugoslavijo, pod Avstrijo pa le zahodni rob, kjer ima večinoma svoje šume žid Hirschler, ki je sicer jugoslovanski državljani, a ima itak večino svojih šum onstran naše meje.

A mesto proti severovzhodu so šli z mejo proti jugovzhodu in nam odtrgali skoraj cele Mlake.

b) Katastralna občina Sv. Jernej spada pod politično občino Sv. Primož nad Muto in obsega 914 ha obdačenega zemljišča, od tega 454 ha šume. Občinsko ozemlje leži južno od razvodnice in torej zemljepisno visi k Dravi, kamor gravitira zlasti zastraen les in življenjskih potrebščin. L. 1910 je bilo v tej občini 56 hiš, od prebivalstva pa 78 Nemcev in 258 Slovencev. Od te občine je po priliki dve tretjini priklopljeno naši državi, ostalo pa Avstriji. Značilno je pa zopet, da se ni oziralo niti na katastralne posestne enote, marveč so kar trem posestnikom raztrgali posestva, da bo kmet en del posestva imel v Jugoslaviji, drugi del pa v Avstriji, dočim so se pri Sv. Urbanu strogo držali načela, naj se posestva ne kosa, o, ker tam bi kosanje posestev prišlo v prilog Jugoslaviji, tukaj pa Avstriji. Torej zopet isti princip velja, kadar je v škodo Jugoslaviji, ne velja pa, kadar bi bil njej v prid.

c) Katastralna občina Radvanje ima 609 ha obdačenega zemljišča, ki ga pokrivajo večinoma šume (407 ha). Dasiravno je ta občina že ob jezikovni meji, so vendar l. 1910 našli 123 Slovencev in le 56 Nemcev. Prav radi lesa gravitira ta občina k Dravi, dasi sicer severni del že precej teži v avstrijski Št. Čbal. Ta občina je bila večinoma onstran demarkacijske črte in je zato nemška agitacija imela prosto roko. Vključ temu je velik del posestnikov ostal trdno slovenski. Komisija se na vse to ni nič ozirala, odtrgala je to občino od dosedanje politične občine Sv. Primož ter od cerkve in šole pri Sv. Jerneju in je priklopila k Avstriji, k Jugoslaviji pride jedva 1. pelnaštinka. Značilno je, kako očetovsko je zopet tu skrbela komisija za Nemce; v Jugoslavijo ne pride niti eden nemec, dočim je v Avstrijo potisnila sedem čisto slovenskih posestnikov.

To so suha dejstva.

Kdor bo na karti gledal idealno ravno črto od Košenjaka do Sv. Lovrenca, se mu bo morda zdelo, da razmejitve vendar ni tako krivična, ker se precej drži idealne črte in ker celo naša država dobi sevceno od te črte nekoliko več sveta, kakor Avstrija na južni strani te črte. A v naravi stoji stvar drugače. Idealna črta bi bila merodajna za pravično razmejitve le takrat, če bi ozemlje severno in južno od te črte bilo v enakem razmerju v rokah Slovencev in Nemcev in če bi ta idealna črta odgovarjala tudi gospodarsko-prometnim razmeram. Niti eno niti drugo ne velja tukaj. Ze mirovna konferenca, ki je po svojem zatrdilu določevala meje po etnografskih razmerah, ni potegnila idealne črte morda skozi nemške ozemlje ali ozemlje, kjer bi avtohtono in v enakem razmerju gospodarila oba naroda, marveč potegnili jo je skozi slovensko zemljo, kjer je skozi tisočletja naš rod obdeloval trdo grudo, kolikor je pa Nemcev tukaj, jih je zanesel sem germanizirajoči avstrijski režim, ali pa umetno napravila iz Slovencev avstrijska statistika. Ker je z idealno linijo ponemčena Sobota itak že izključena, pridejo v poštev le katastralne občine Mlake, Sv. Jernej in Radvanje, katere je presekala mejna črta. Tu je pa na podlagi uradne statistike l. 1910 narodnostno razmerje bilo naslednje: 510 Slovencev in 223 Nemcev. Dolžnost razmejitvene komisije bi torej bila, v duhu mirovne pogodbe in instrukcij te občine tudi severno od idealne črte priklopiti Jugoslaviji, kolikor to seloh dopuščajo v mirovni pogodbi določene mejne točke. Da se pa avstrijsko ozemlje raztegnili sploh še južno od idealne črte, je naravnost kričeča krivica za nas.

Res je, razmejitvena komisija se mora ozirati le na lokalne razmere gospodarskega značaja, ne pa na narodnostne. A prav iz tega stališča je njena razsodba še slabša. Pri določitvi meje je niso vodili očividni gospodarski interesi in potrebe prebivalstva, marveč le politično-nacionalne avstrijske aspiracije.

Ali so morda gg. komisariji stavili svojo razmejitve na bahato obljubo bankrotirane Avstrije, da bo zgradila vzpenjačo, ki bo spravljala preko gorskega hrbta v nemška nebesa les in drva? Potem je bilo mogoče le naslednje sklepanje: Avstrija obeta vzpenjačo, ki bo vozila les od doli navzgor. Jugoslavija pa ne potrebuje vzpenjače, ker ima naravni pot navzdol do Drave, torej dajmo te kraje Avstriji, drugače ne bo vzpenjače!

Odkrito priznamo, da je nam navadnim smrtnikom ta višja logika nedoumljiva.

Ravno tako nam je nedoumljivo, da zastopniki entente režejo kose naše zemlje in ž njimi povečujejo teritorij bodoče velike Nemčije, menda v zahvalo za to, da so Nemci štiri leta vpili iz vsega grla: „Gott strafe England!“, Slovence pa preganjali in zapirali kot ententofile. In če so že gospodje velikodušno pozabili in odpustili vse, kar je nemštvo zagrešilo nad človeštvom, bi pa vsaj to pričakovali, da bodo enako objektivno postopali z nami, kakor ž njimi, ne pa da ž njimi postopajo kot s prijatelji, z nami pa kot sovražniki.

Pri vsakem kosu zemlje, ki se nam odtrga, se Nemci ziovoljno posmehujejo: wieder ein Ruck weiter, zopet en sunek dalje — proti Mariboru.

To so malenkosti, ki niso malenkosti; dan velike revanže, ki ga snuje nemštvo, bo strašno razkrinkal naivnost in kratkovidnost tistih, ki sedaj na naš račun pojačujejo nemštvo.

Naša sramota.

Naši zastopniki so podpisali mir v Rapallu. Storili so pod pritiskom razmer, ukloniti so se morali sili in to ni za naš narod nobena sramota. Tudi Srbi so tekom zadnjega stoletja morali čisto ukloniti glavo pred mogočniki in podpisati krivične pogodbe. Francozi so morali leta 1871 podpisati tragični mir v Versaillesu in odstopiti Alzacijo Loreno Nemcem. Storili so, ker so morali, a pri tem niso žrtvovali svoje časti. Slednjič je prišel ne popolnoma 50 let po znoje drugi mir v Versailles-u, kjer so dobili popolno zadoščenje. Sramota ni, ker so podpisali, sramotno je pa, kako smo ob istem času prodajali svojo narodno čast. Naši zastopniki prireajo z Italijani pojedine, se ž njimi bratijo in pri polnih čašah v prijateljskih objemih, izročajo naše rojake laški sužnjost. Vesnič pošilja laškemu kralju za naš narod tako sramotne brzojavke, častita Italijanom k zločinu, katerega so izvršili nad nami! Toda, ako bi tudi za to bilo še mogoče najti kakšno opravičenje — mogoči so slučaji, ko moramo kazati lep obraz celo človeku, ka-

terega sovražimo in zaničujemo — recimo, da je Vesničeva politika za naše mišljenje težko razumljiva bizantinska politika, toda navsezadnje bi se tudi to štrudlj razumeti. A zgodilo se je še več, kar nas v resnici oblija s sramoto do golega. Razni „časnikarji“ — dopisniki demokratskih listov, zlasti najbolj državotvornega hrvatskega dnevnika „Riječ“ so se silili k laškim poglavarjem Giolittiju, Sforzu itd. moledovali za sprejem in potem vsi navdušeni pisarili v svoje liste, kako ljubeznjivo so bili sprejeti, kako prijazno je ž njimi govoril Giolitti ali Sforza. Ne čudimo se toliko, da državnik dela prijazen obraz kar misli, da ne kaže drugače, če tudi je bilo Vesničeve prijaznosti preveč do ogabnosti. Se bolj se nam pa stidi nesramnost teh pisarjev, ki so lazili k Italijanom in bili očarani od njihovih prijaznih pogledov in lepih besed, ter so potem polni navdušenja pisarili v svoje liste, kakor bodo pisali drugič, ako jih bo srečala usoda zanesla na primer v bližino našega princega regenta.

1 škrinjica z rdečim **1**
križem je naša
je škrinjica naše Slovenske
Ljudske stranke, organizacij
vseh ljudskih slojev: delavcev, roko delcev in obrtnikov, kmetov in krščansko misleče inteligence.
V prvo škrinjico spusti kroglico!
Prazno roko pa moraš s stisnjeno pestjo vtakniti tudi v vse druge škrinjice!

Politični pregled.

Jugoslavija.

Med Jugoslavijo in Italijo se ni sklenilo samo diplomatski sporazum v Rapallu, ampak tudi pogodba, katere cilj je: pazljivost obeh držav, da bosta Avstrija in Madžarska natančno izpolnili mirovne pogoje in da se prepreči protidržavni program katerega hočeta Avstrija in Madžarska izvesti nad Jugoslavijo in Italijo.

Tedni se vršijo v Beogradu izredne ministrske seje, na katerih se bodo bavili naši ministri z ustavnim načrtom, katerega bo vlada predložila konstituenti.

Italija.

Rim dobi novega župana, ki bo vzet iz vrst italijanskega svobodomiselstva.

Italijanska zbornica se je sestala danes kot konstituenta.

V Rimu se ustanovi jugoslovansko-italijanska trgovska zbornica.

Avstrija.

V avstrijski zbornici je podal svoj programni govor državni kanceler dr. Mayr, ki je razvil smernice nove vlade. Razvijal je avstrijsko gospodarsko vprašanje, poudarjal je potrebo zavore pri razumnoževanju avstrijskega papirnatega denarja, o izboljšanju prometnih sredstev in o bratskem razmerju do vseh sosednih držav, osobito pa še do Nemčije.

Albanija.

Albanski kabinet je podal ostavko in je sestavil novo vlado Elija beg Vrioni.

Irska.

Vsa Irska je v orožju in boju. Državljanska vojna na Irskem je v polnem teku. Po cestah v Coreu drvi avtomobili, iz katerih strelja vojaško slepo v množice.

Volilno gibanje.

Srbija. Neka posebnost v Srbiji je, da imajo po mnogih okrajih več kandidatnih list ene in iste stranke. V nekem volilnem okraju so postavljene na primer štiri radikalne kandidatne liste. Tako cepljenje je lahko znamenje slabosti, lahko tudi znamenje moči določene stranke, ki razdeli svoje pristaše na več čet, da pridobi tako več glasov.

Radičevci. Nobena stranka države se ni vrgla s tako silo in močjo v volilni boj, kakor Radičevci na Hrvatskem. Na razpolaganje imajo ogromna denarna sredstva, katere dobe mogoče od domačih bogatašev nasprotnikov narodnega zedinjenja, a najbrže tudi potom frankovcev veleizdajniških agitatorjev po tujini iz Madžarske, Avstrije in Italije. Imajo pa tudi na razpolago veliko število fanatičnih kmetijskih agitatorjev, katere premično spretno iz kraja v kraj. Koroška katastrofa je dala Radičevcem novega netiva. Predstavljali so stvar ljudstvu takole: Vidite, Koroška je dobila pravico samoodločbe in se je ocepila od Jugoslavije. Sedaj pride vrsta na Hrvate, da se iznebe nadvlade „Vlahov“ — to je Srbov. Sredi tega volilnega boja pa počni glas, da je sklenjen mir s Italijo, a še več, da je sklenjena celo vojaška pogodba, ki se obrača predvsem zoper Habsburžane in Avstrijo. „Krepnili vam je kokaš“, zaklical je neki protigovornik Radičevcem na volilnem shodu. Hrvatski kmet, pristaš Radičev, je v resnici začutl ta sklep, kot močen udarec po lastni stranki. Izginilo je upanje na vrnitev Habsburžanov, izginila je nada, da se s pomočjo Italije razbije naša država in ustanovi mala hrjatska republika pod pokroviteljstvom Italije ali Habsburžanov. S tem je Radičeva agitacija izgubila močno oporo, nekateri voditelji so to takoj razumeli in hiteli z izjavami, da priznajo državo in monarhijo — vsaj za sedaj, in odlegajo zahtevo po samostojni hrvatski republiki na poznejši čas. S tem je pa nastal razkol med voditelji stranke, kar gotovo zanj ne bo ugodno vplivalo pri volitvah.

„Hrvati na okup.“ Iz hrvatske kmetске (Radičeve) stranke je izstopil dr. Hervo in ustanovil lastno stranko pod imenom: „Hrvati na okup“. V modruško-reški županiji postavi lastno listo pod imenom „Složnih Hrvata“. Ta stranka hoče biti samo hrvatska brez vsakih drugih primiši, stanovskih, socijalnih, verskih itd. Nadaljevati hoče tradicije starega dr. Ante Starčevića v najbolj čisti o'liki. Njegov nastop je prvi zunanji pojav razpadanja Radičeve stranke, ki je že prekoračila svoj vrhunec.

V Ljubljani. „Slovenski Narod“ št. 268 piše: V nedeljo dopoldne je priredila klerikalna SLS volilni shod v Unionu. Shoda se je udeležilo razmeroma malo število volilcev, bilo jih je okoli tisoč. Torej 1000 volilcev na volilnem shodu v Ljubljani, središču in ognjišču demokratske stranke, se zdi malo. Ni pa še dolgo, ko je demokratska stranka priredila v Ljubljani „velik manifestacijski shod JDS“, kamor je vabila pristaje iz cele dežele in „Narod“ je pisal, da je bil „sijajno obiskan“, ker se ga je udeležilo do 250 oseb. To je v resnici zelo klaverno priznanje!

Velik volilni shod SLS v Trbovljah. V nedeljo, dne 21. t. m., je priredila SLS javen volilni shod v tem po svojem socijalistično-komunističnem terorizmu znanem premogovnem kraju. Trbovlje so zelo važne. Tu je zbranega na razmeroma majhnem prostoru na tisoče delavstva. Bilo je tvegano prirediti javen volilni shod. Toda naša stranka je pridno delala in njeni pristaji so zavedni in odločni. To je pokazal tudi ta shod. Velika društvena dvorana je bila nabito polna. Vsi poslušalci so stali. Tudi v predstavniki na galeriji je bilo vse polno. Ob 9. uri je otvoril shod g. Zupan, ki je tudi predsedoval. Besedo je dal prvemu govorniku, kandidatu SLS v Ljubljani dr. A. Gosarju, ki je v kratkem govoru (mudilo se mu je zaradi shoda v Ljubljani na vlak) razvil socialni program stranke. Poslušalci so govorniku navdušeno pozdravljali in pritrjevali njegovim izvajanjem zlasti, ko je povdaril, da bo treba določiti neko najvišjo premoženjsko mero, ker sicer ostanejo vse socialne reforme brez uspeha. Kot drugi govornik je nastopil omarčan kandidat Keše. On je obljubil, da bo delal v soglasju z načeli stranke in v zvezi z vsemi stanovi, ki se združujejo v SLS, za dobrobit delavskega stanu. Tudi njegov govor je žel veliko odobravanje. Med tem se je pri stranskih vratih prišlo v množico nekaj komunistov. Ko je tretji govornik iz Maribora na kratko popisal način volitve in dal pregled kandidatne liste SLS, je bil še mir. Ko pa je omenil nosilca liste kvalificiranih kandidatov dr. A. Korošca, je to ime vzbudilo silno navdušenje pri veliki večini navzočih, toda bilo je tudi nekaj signalov skritajno-rdeče sodruge, da so začeli kričati. Slišalo se je: Živijo komunisti! Predsednik shoda je nato pozval kričače, naj bodo mirni in naj tisti, ki so za komunizem, dvignejo roke. In res je tam pri stranskih vratih in blizu odra dvignilo kakih 15 do 20 večinoma bolj oblečenih in mladih ljudi svoje roke. Ta neznatna peščica je vzbudila v stotinah naših pristajev smeh in veselost. Govornik je nato nadalje obravnaval naloge konstituante glede državnosti, samouprave pokrajin itd. Toda nasprotniki so hoteli še vedno shod motiti ali pa razbiti. Menda je to prvič, da se jim njih nakana ni posrečila, ampak s svojim nastopom še bolj potrdili ogromno večino zborovalcev v tem, da takim razgrajajem ne gre niti en glas pri ureditvi države. Njih medklice se je vse sproti zavrnilo. Prepričali so se pa tudi lahko, da se naši pristaji dostojni, ker na njih shodu bi enak nastop kake druge stranke gotovo izzval pretep. Ko je mariborski govornik končal med burnim pritrjevanjem svoja izvajanja, je govoril Zupan mlajši, ki je zlasti razkrinkal vso nezanesljivost komunistov, v katerih stranko prihajajo ljudje, ki so vse kaj drugega, kakor prepričani komunisti. Navajal jim je celo vrsto imen. Ko je naposled predsednik shoda vprašal, ako želijo navzoči poslušati tudi komunisti, ki je prosil za besedo, je nastal pravi vihar ogorčenja. „Motilcev shoda nočemo poslušati!“ je bil odgovor na vprašanje. Nato je predsednik zaključil zborovanje. Navzoči komunisti so bili zelo razžaljeni, da niso prišli do besede in so se zgrajali tisti, ki so vse storili, da bi bili shod razbiti. Zaradi svojih kričanje so se izgovarjali med in po shodu, da kričanje obsojajo. Kričali so pa tudi tisti, ki so se izgovarjali. Zaprtni naj si trbovski komunisti in zapišejo za še precej mokro uho, da je vsakega nasilja enkrat konec in tudi njihovega. Kričijo naj po svojih smolih. Če pa hočejo tudi na naših shodih kaj odgovorjati, naj bodo lepo mirni, potem pa bomo tudi še mi kdaj kakega komunisti na svojih shodih poslušali. To bi bilo tudi v korist komunistom samim. Ta shod pomeni zmago krščansko-socialne misli v Trbovljah. Krekovi delavci, napreji!

Dnevne vesti.

Glede predstavnikov smo dobili obvestila naših zaupnikov, da so nasprotna stranke imenovala marškaterega našega pristaje za predstavnika svoje stranke na volišču. Povdarjamo, da nihče naših ni primoran in ga tudi nihče ne more siliti, da bi stal pri škrinjici nasprotna stranke. Nadalje se nam tudi poroča, da so nasprotna stranke, n. pr. Samostojna in Socijaldemokratska določile za svoje predstavnike volilce iz drugih občin in ne iz občin, kjer se vrše volitve in celo predstavnike, ki so volilci v občinah, ki ne spadajo pod to volišče. Omenjamo, da določa člen 36 voliln. zakona za ustavotvorno skupščino: „Predstavniki liste na voliščih, morajo biti iz onih občin, kjer se vrši glasovanje.“ Predstavnike iz tujih občin torej komisijske lahko zavrnejo. Naše predstavnike še enkrat prosimo, da se držijo navodil, ki so jih dobili od našega tajništva po pošti.

Volilna žara JDS je na Kranjskem prva, oglasa „Slov. Narod“ svojim pristajem. „Narod“ se niti ne zaveda, kako pogrebnično je pričel z ravnomar omenjenim stavkom svoji lastni stranki. Kaj pa je to žara? Žare so imenovali stari

Grki in Rimljani one posode, v katerih so shranjevali pepel svojih ranjkih. Glejte, žara za politični JDS pepel je na Kranjskem prva, na Štajerskem pa tretja. Lepo in hvalevredno priznanje od JDS, ki je porinila posodo svojega lastnega pepela bolj na prva mesta.

O SLS in NSS politični zvezi piše danes celotno liberalno časopisje. Pojasnjevati nesmisel te zveze, bi se reklo, bob metati ob steno. Izjavljamo liberalcem le toliko, da se mi ne ukvarjamo z narodnimi socialisti, ker so tudi oni dostojni z nami. NSS je tudi mlada politična moč, katero še čaka življenje; mlademu človeku ubiti življenje takoj pri prvem javnem nastopu, bi bila politična surovost, kakršne bi bil zmožen, če bi bil pri moči, le kak dr. Serbec, Voglar, Kukovec itd., ne pa stranka, ki bazira na krščanskih načelih. VJDS se pa zaganja vsak kot v starikavo klepetuljo, ki ne pusti nikogar, ki je pošten, na miru.

Samostojneži proti veronauku v šoli in za ločitev zakona. Samostojnež trgovec Jarnovič v Dramljah je 21. novembra kot govornik Samostojne izrekel: „Otroci se naj v cerkvi veronauk učijo“ in „Če se dva zakonska ne zasto-pita, bi pa itak bilo boljše, da bi ne bila več skup.“ Priče za te besede so na razpolago. Iz tega vidimo, kako bodo nastopali poslanci Samostojne v ustavodajnem zboru glede veronauka v šoli in glede ločitve zakona.

„Nova doba“ je očitala ministru n. r. dr. Jankoviču, da je prodal svojo hišo v Kozjem nekemu židu. Tozadevni očitke poslancu dr. Jankoviču je liberalna laž, ker kupec Jankovičeve hiše Ernst Pagliaruzzi ni žid, ampak boljši kristjan nego g. Spindler. Toliko znanja pa bi že prisodili urednikom krog „Nove dobe“, da bi vedeli, da ime Pagliaruzzi ni židovsko, ampak gorčičansko!

Italijanska divjaštva. Na otoku Veliki Lošinj je besna italijanska tolpa navalila na tamošnji Narodni dom in na šolsko poslopje družbe sv. Cirila in Metoda, da da duška svojemu veselju nad laško zmago pri pogajanjih med Jugoslavlani in Italijani v Rapalju. Tolpe so uničile vse pohištvo. Skoda znaša blizu pol milijona lir. Istotako so navalili na poslopje Narodnega doma v mestu Čresu. Izgnali so 2 tamošnja duhovnika in sicer župnika Vitežica in kanonika Krivetičarja iz Čresa na otok Krk. Nič huje kakor na teh otokih se godi Slovincem še tudi v Istri, kjer si niso varni ne življenja in ne imetja. Laški in nemški divjaki so si pač povsod enaki!

Barovi. Za Jugoslovansko Matice se je na lovu ravn. Ljublj. kreditne banke Klobučarja nabrala lepa svota 1060 K. Policijski komisariat v Mariboru je pa vsled neke kazenske poravnave naklonil isti znesek 200 K. Želeti bi bilo, da bi se na sličen način utegnili za Jugoslovansko Matice storiti zelo veliko.

Po erjeništvu Jugoslovanske Matice V Slov. Bistrici je prevzel poverjeništvu Jugoslovanske Matice tamošnji nadučitelj Franjo Karbaš, pri Sv. Jurju ob Pesnici tamošnji župnik č. g. Spindler, pri Sv. Dubu Kaplji tamošnji šolski vodja Novak Franc, v Limbušu učiteljica Anica Turšič, v Leiteršpergu — Krčevina pa nadučitelj Miroslav Pučelik.

Kolke puste so vse vloge v stanovanjskih zadevah.

Na sedmimi gospoda Jakoba Hauptmana, veleposestnika pri Sv. Križu se je nabralo za Dij. kuhinjo v Mariboru 300 K. Prisrčna hvala!

Volšča v Mariboru.

I. okraj voli v dekliški meščanski šoli na Miklošičevi cesti 1.

I. okraj obsega sledeče ulice: Barvarska, Dravska, Glavni trg, Gledališka, Gospejna, Gospoka, Grajski trg, Grajska, Gregorčičeva, Jenkova, Jugoslovanski trg, Jurčičeva, Ključavničarska, Koroševa do št. 20, Koroška do št. 22, Krekova, Langusova, Lekarniška, Livada, Maistrova št. 2, Mesarska, Miklošičeva, Miloš Obiličeva, Minoritska, Objarku, Orožnova, Pristan, Pristaniška (vzhodna stran), Rolovski trg, Slomškov trg, Slovenska, Splavarska, Stalna, Strossmajerjeva vzhodna stran, Šolska, Tattenbachova od Glavnega trga do Narodnega doma, Tkalska, Trubarjeva, Usnjarska, Vetrinjska, Vojašniška, Vojaški trg, Volkmerjeva, Vrazova, Židovska ulica.

II. okraj voli v dekliški ljudski in meščanski šoli v Cankarjevi ulici 5.

II. okraj obsega sledeče ulice: Aleksandrova, Aškerčeva, Cafova, Cankarjeva, Ciril-Metodova, Cvetlična, Frančiškanska, Jože Vošnjakova, Kersnikova, Kolodvorska, Kopališka, Kopitarjeva, Loška, Maistrova razven št. 2, Marijina, Meljska do št. 7, Mlinska, Prečna, Prešernova, Razlagova, Sodna, Tattenbachova od Narodnega doma naprej, Tomšičeva,

va, Trg svobode, Wildenrainerjeva, Zagata, Zrinski-kega trg.

III. okraj voli v poslopju bivšega ženskega drž. učiteljišča v Cafovi ulici 9.

III. okraj obsega sledeče ulice: Einspielerjeva, Erjavčeva, Gubčeva, Kacijanarjeva, Kejžarjeva, Klanjska, Kraljeviča Marka ul., Krempljeva, Meljska od št. 9 dalje, Motnerjeva, Ob brodu, Plinarniška, Prisojna, Trdinova, Trstenjakova, Wilsonova ulica.

IV. okraj voli v deški ljudski šoli IV. v Samostanski ulici 10.

IV. okraj obsega sledeče ulice: Copova, Gajeva, Ipavčeva, Kamniška, Koroševa od št. 21 dalje, Koroška od št. 23 dalje, Koserjeva, Kralj Matjaževa, Na poljani, Ob bregu, Pod lipo, Pristaniška zapadna stran, Ribiška, Samostanska, Smetanova, Srma, Strossmajerjeva zapadna stran, Tomanova, Vegova, Vežbališče, Vilharjeva, Vinarska, Vodnikov trg, Vrbanova, Vrtna.

V. okraj voli v otroškem vrtcu v Vaivazorjevi ulici 40.

V. okraj obsega vse ceste in trge na desnem bregu Drave (Magdalena) in spadajo pod mesto Maribor.

Iz Maribora.

Dr. Vladimir Serbec in dr. Susteršič. L. 1914 je bil med drugimi preganjan in zaprt tudi dr. V. Serbec. Takrat so se obrnili njegovi znanci in prijatelji na dr. Susteršiča v Ljubljani, da posreduje in omaga s svojim vplivom oprostiti g. dr. Serbeca. In res, dr. Susteršič je posredoval in rešil dr. Serbeca iz zapore, v katerem bi bil brez dr. Susteršiča najbrž še dolgo ječal. Ko je bil g. dr. Serbec prost, je oblekel črno salonsko obleko, se peljal v Ljubljano, in se ponižno in dostojno zahvalil dr. Susteršiču za uspešno posredovanje. Tako — pravijo — se je zgodilo leta 1914. Leta 1920 pa je ravnoisti dr. Serbec najhujši sovražnik dr. Susteršiča, katerega vidi povsod, tudi tam, kjer ga ni. Mi dr. Susteršiča ne zagovarjamo, — saj smo pred leti bili prvi in edini, ki smo si ga upali napasti — vendar zanimivo bi bilo izvedeti, ali je dr. Serbec leta 1914 res bil v zgoraj opisani zvezi z dr. Susteršičem. Vprašamo dr. Serbeca, da nam pojasni, ali se je leta 1914 res posluževal intervencije dr. Susteršiča? Ali se mu je hotel zahvaljevati? Ako je to res, potem se nam kaže značaj dr. Serbeca v čudni luči. Dr. Serbec je kot „politik“ gotovo že leta 1914 poznal dr. Susteršiča in vendar je iskal njegove pomoči in hodil z rokavica — mi okrog moža, ki je bil v očeh dr. Serbeca že takrat narodni izdajica. To bi bila hinavščina brez primerca! Hinavsko pa je tudi, če isti dr. Serbec, ki je lodi leta 1914 v fraku in rokavicah okrog dr. Susteršiča, ko je ta še bil v svoji slavi, danes svojega „oprostitelja“ trga po shodih, ko dobro ve, da nikomur ne more več škoditi. Značajni ljudje ostanejo „hvaležni“ do groba in ne samo za čas slave in moči svojih dobrotnikov! Demokrati, med njimi seveda tudi dr. Serbec, se vedno širokoustijo, da so oni edini pred in med vojsko po koncu držali jugoslovansko idejo! Pri tem pa so lazili okrog Susteršičev in jim lizali pete. Tako je bilo torej jugoslovansko mišljenje dr. Serbeca, pa tudi drugih liberalcev. Vse samo laž in hinavščina!

Hijenam pri „Taboru“ v odgovor. Ne čitam mariborskega „Tabora“, ker me je sram vzeti v roke list, ki zna samo lagati in blafati. A prijatelj me je opozoril, da mi „Tabor“ očita „defraudacijo“ in ne vem kaj še vse. Ker se z ljudmi, kakor sta feldvejni Pirc in prosluli šolnik Voglar, ki sta skovala — kakor sem zvedel iz zanesljivega vira — omenjeno nočico, ne maram pečati in ker nisem njima prav nič odgovoren, odgovarjam samo javnosti, ki je čitala „Tabor“: Če smatrate Pirc in Voglar moj zasebni dolg, ki pa je že davno poravnani, za defraudacijo, jima od srca čestitam k taki učeni razlagi. Slavno novodobna Salamona! Šest tisoč kron, katere sem dolgoval g. B., so bile do dobrega krite na moji hiši v Mariboru in mojem posestvu. Če sta Pirc in Voglar videla namesto 6000 K, kar 30.000 K, ni prav — zaprav nobeno čudo, ako pomislimo, kako velika računoznanska talenta sta slavna moža Pirc in Voglar! Naša stranka pa nikdar ne bo šla k pisatelju potvorjene „Rdeče knjige“ Pircu ali k prijatelju in zaščitniku židovskih izvozničarjev Voglarju po dovoljenje, koga sme kandidirati. Voglar naj raje poroča v „Taboru“, koliko milijonov so njegovi demokratsko-židovski verižniki, vojni dobičkarji in izvozničarji defraudirali ljudskega premoženja. Lepo bi bilo od Voglarja, da bi napisal v „Taboru“ zgodbo o potovanju „Taborovega“ očeta v Beograd, ko je hodil prosjačit na dvor za abolicijo obsodb dveh židinj. Povejte, kako je dobil tisti „Taborit“ 20.000 „na roko“. Pometajte gospodje pred svojim pragom! Vojni dobičkarji, židje verižniki, izvozničarji in Paskoli so vam s svojimi tisočaki in stotisočaki napolnili volilni fond. Vi JDS-arji operirate sedaj v volilnem boju z milijoni, ki so jih goraj označeni ljudje ukradli ljudstvu. Vi „Taboriti“ ste si izbrali slovenozereca Paskola za svojega glavnega zaupnika, vi ste iz gole strankarske strasti prodali še tisto trohico političnega poštenja in narodne zavesti, ki ste jo še imeli. Edino vaše bojno sredstvo je še osebno napadanje in blatenje. V tej obrbi ste pa res mojstri! Z vami bomo obračunali dne 28. novembra. — Toliko v odgovor ljudem, ki znajo samo lagati in osebno sramotiti. — Franjo Zebot.

ZLATOROG MILO

Rabite samo

za Vaše perilo!

Glavno zastopstvo za Kranjsko:

E. BUNC in DRUG :: L. UBLJANA

Gospesvska cesta 7.

**Prva marib. tovarna mila
preje C. Bros Maribor.****Mala naznanila.****Razna****Plemenska kobilica**teška, 5 let stara, se zamenja za
težkega konja. Ribiška ulica 9,
Maribor. 870**URE**vsake vrste
se sprejmejo
v popravilo.
Zaloga urdatnine in srebrnine. Cene
razmerne. Postrežba točna.
IAN IGNACIJ, MARIBOR
SRAJSKI TRG v gradu (Burg).**Prodaja soli****Hiša v Mariboru**5 minut od Glavnega trga, z vrtom
in s avinjskimi hlevi, se zamenja
za gozd, ali kako gozdno posest
vo. V hišo se takoj lahko naseli.
Ostalo se bo samo na resne po-
nudbe. Posredbe pod naslov „Hi-
ša v Mariboru“ na upravnishvo
lista. 912**Hiša** za 1 do 2 upokojence,
dobra postojanka za
obrt ali trgovino, hlev, kakor tu-
di polje se po ceni prodaja. Naslov
pod „Dober zaslužek 9.00“ v upravi
lista. 940**Kožuh** skoraj nov se po ce-
ni takoj prodaja. Rogina,
Gospeska ulica 26, Maribor
935**Pohištvo** za jedilno sobo
kompletno, se
takoj prodaja. Maribor, Smetanova
ulica 60. 936**Glasovir**, kratak, dobro
ohranjen se po
ceni prodaja. Naslov v upravnishvo
lista. 937**Hlapca** išče trdka Pinter
& Lemart, Maribor
Aleksandrova cesta. 939**Gospodarska zadruga v Gornji**
Radgoni razpisuje službo prvega
knjigovodje.Reflekti a se le na popolno samo-
stojno moč. S spriderali in refe-
rencami dosezanega slušbovanja
opremljene posredbe naj se po-
šlje o na ravno e jstvo uprave.
Služba se vnstopi takoj. 943**ZADRUŽNA BANKA****CENTRALA: SPLIT****PODRUŽNICE: MARIBOR, ZAGREB, NOVI SAD**

Afilijacije: Zadruga banka Reka, Zadruga štedionica Trst

OSNOVNA GLAVNICA 50 milj. K**Bankovni oddelek:**Bavi se z vsemi bančnimi posli. Obavlja izpačila na
vsa tuzemska in inozemska tržišča pod najugodnejšimi
pogoji.**Blagovni oddelek:**Kupuje in prodaja na veliko vse domače in prekomorske
proizvode.**Meniačnica:**Kupuje in prodaja tuje valute, devize in čeke ter vseh
vrst domačih in tujih papirjev.**Vloge**Sprejema denar na vložni žiro in tekoče račune ter jih
obrestuje pod najboljšimi pogoji.**Podružnica Maribor****Gospeska ulica 20 (Pirchanova hiša)****prizne s poslovanjem dne 1. decembra 1920.****SOL**belo nemško ječilno v vrečah
nudi cele vagone kakor manjše
količine za takoj
918**Anton Toneje in drug Maribor****JOSIP MARTINC**Maribor
galanterijska
veletrgovina
854**Naročajte naše liste!****Koruzoinoves**919 cele vagone, kakor tudi manjše
količine nudi po dnevnih cenah**Anton Toneje in drug Maribor****POHIŠTVO****LASTNIH IZDELKOV**iz trdega in mehkega lesa se zavoljo po-
manjkanja prostora po znižanih cenah pro-
daja pri**Peter Hochnegger in dr.****MARIBOR, Koroška cesta 46-53.**

Prodaja tudi proti mesečnemu odplačilu. 932

NAZNANILO! Dovoljujeva si cenjenemu občinstvu
naznaniti, da je RESTAVRACIJA**„MARIJIN DOM“** 927

od 16. t. m. zaprta. Z odlič. spoštov. A. O. Mydlil.

ZA ZIMO!se dobi raznovrstno manufakturno blago v
največji izbori v

VELETRGOVINI MANUEAKTURNEGA BLAGA

Karela WORSCHÉ, Maribor**GOSPOSKA ULICA.**

Zajamčeno dobro blago! . . . Najnižje cene!

Postrežba točna! 929

Slovenci širite naše liste!**Pristaši! Sirite naše liste!****VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI**

Poverjeniš o v Mariboru, Mlinska ulica 32

sprejema zavarovanje glavnic na življenje in
otroških dot, ter proti požarnim škodam. 928**Bolična in noveletna darila**vsakovrstne dobro ldoče ure, zlatnino in srebrnino
se dobi po najnižjih dnevnih cenah pri urarju**Lorenc Stojec** Jarčičeva ul. št. 8
Edmundschmidgasse

Popravila vsakovrstnih ur in gramofonov izvršuje

. točno in ceno.

RazpisPri državnem zdravilišču v Rogasli Slatini se
dajo v najem potom javnega razpisa, ki je objavljen
Uradnem listu št. 132 Deželne vlade za Slovenijo za zdr-
viliško dobo leta 1921, 1922 in 1923 restavracijski, trgov-
in obrtni prostori (16 po številu). Pogoji so razvidni
Uradnem listu št. 132 Deželne vlade za Slovenijo. Pod-
nosti sn poizvejo pri zdraviliškem ravnateljstvu v Rogasli
Slatini. Termin za p edložitev ponudb pri zdraviliškem
nateljstvu poteče dne 5. decembra 19.0. 929**KLOBUKE in SLAMNIKI**vseh vrst od preprostih do najfinejših nudi vedno v zalogi
Tovarna klobukov Iv. Kva

Maribor, Meljska cesta 74

V popravila prevzema tudi vsa tozadevna dela ter
obl kuje po najnovejši modi.**POZOR! 5000 K POZOR!****nagrade**v noči od 11. do 12. t. m. je bilo vlomljeno
trgovlino J. Vizoviškega v Žalcu. Tatovi so odna-
mnogo moškega in ženskega sukna ter ne-
drugih stvari tako, da je škoda ogromna. A-
bi kedo o storilecih zamogel kaj zanesljive
povedati tako, da bi se j m prišlo na sled, da
nagrade 5000 K (pet tisoč kron). Prosi se ta
vsakdo, ki bi le količkaj o tej tatvini ve-
ali kaj slišal, da to nemudoma sporoči ali trgo-
J. Vizovišku ali pa g. orožnikom v Žalcu. Na-
govo ime ostane strogo tajno in se mu nagra-
po 5000 kron takoj izplača. J. Vizovišk**FRANC KRAJNO****SLIKAR****MARIBOR, CVETLIČNA UL.**

ABSOLVENT MONAKOVSKÉ IN DUNA

---SKE UMETNIŠKE OBRTNE ŠOLE

Izvršuje slikanje sob, napisov, pokrajin, dekor-

--- in portretov po najnižjih cenah. ---

NOVI KOLEDAR**ZA LETO 1921**

najcenejši, se dobijo v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in sio

Žepni bilježni koledarček

Močno vezan stane s poštnino vred K 7-50.

Skladni veliki koledar

za pisarne in urade

stane s poštnino vred K 15-.